

ת"פ 40701/06/15 - מדינת ישראל נגד יניב ארפי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 40701-06-15 מדינת ישראל נ' ארפי(עציר) 23 דצמבר 2015

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

יניב ארפי (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עמיחי רווח

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד איתי רוזין

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום בעבירות של התפרצות לבית מגורים לבצע עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); והיזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום ויורשע בגינו.

לעניין העונש- עתרו הצדדים במשותף ל-21 חודשי מאסר בפועל, ובכלל זה הפעלת שני מאסרים מותנים בני 12 חודשים ו-6 חודשים, שניתנו בת"פ 31757-02-14 (בימ"ש שלום רמלה) החל מיום מעצרו, לצד הטלת מע"ת קנס ופיצוי למתלוננים לפי שיקול דעת בימ"ש.

בנוסף, תעתור התביעה לחילוט הקטנוע שבכתב האישום וב"כ הנאשם יטען לעניין זה באופן חופשי.

3. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1984, לחובתו 16 הרשעות קודמות החל משנת 2000, ובכלל זה בעבירות אלימות איומים, רכוש ועוד.

הנאשם אף ריצה מאסרים קודמים בפועל, ואת האירוע נשוא תיק זה ביצע בסמוך לשחרורו ממאסר ביום 20.4.15- היינו שבועיים טרם האירוע דנן.

הנאשם הורשע בהתפרצות לדירה, היזק לרכוש באופן הטומן בחובו פוטנציאל לסיכון בעימות אפשרי בין בעלי הנכס לפורץ.

בנסיבות אלה הנאשם יצא ללא הרכוש מהנכס, אך גרם לנזק בבית הנפרץ, למהפכה רבה, פיזור החפצים על הרצפה, חלון נשבר וקיר ניזוק.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון מאוזן וראוי כשנלקחו בחשבון חומרת העבירות, מועד ביצוען, עברו הפלילי, קיומם של מע"ת בעניינו, וחיסכון בזמן שיפוטי בתיק שהיקף חומר הראיות בו גדול וכולל 21 עדי תביעה, ברשימת עדי התביעה.

ההסדר אף מתיישב עם מתחם הענישה ההולם לעבירות דנן, וכולל אף רכיבי ענישה כלכליים של קנס ופיצוי באופן המקיים את כל מטרות הענישה.

כמו כן מבוקש חילוט הקטנוע ששימש את הנאשם בביצוע העבירה בתיק, הרשום על שמו, ומצוי בבעלותו.

כפי שהנאשם ציין בהודעתו במשטרה - הקטנוע לא רק שימש אותו להתפרצות אלא אף לתצפיות שקדמו לה, כשהגיע עמו כשבוע קודם. לכן, הסתובב באזור, ובארגזו היו מאוחסנים פטיש וכפפות ששימשו לפריצה.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לכבד את הסדר הטיעון ולחלט את הקטנוע.

ב"כ הנאשם טען לעונש מאידך, כי מדובר בעבירת התפרצות אחת, בה לא נגנב דבר, אשר בוצעה לאור יום, כשסבר שאנשים לא בבית, ולא באישון לילה בו יש סיכון של הסלמת האירוע ותעוזה רבה יותר.

הנאשם בן 31, עם מסכת חיים לא קלה, ריצה מספר מאסרים, ולא מצליח לעלות על דרך הישר. בעבר לא ניצל הזדמנויות להשתקם, לא מוצא עבודה מסודרת, וישנה תקווה כי הפעם ייקח עצמו בידיים בעזרת טיפול שיקומי בכלא.

בכל הנוגע לחילוט- בעבירות התפרצות פעמים רבות לא מחלטים את הרכב, ובת"פ 13736-12-12 קבע בימ"ש כי עצם ההגעה לזירת הפרצות עם רכב מסוים אינו יצור זיקה ישירה לעבירת ההתפרצות. החילוט נעשה בדרך כלל כאשר בכלי הרכב נתפס רכוש גנוב.

העונש עליו הוסכם במסגרת ההסדר אינו קל עבור הנאשם, נוכח העובדה כי מדובר גם בענישה נלווית של קנס פיצוי ובקשה לחילוט, והוא אינו עובד.

מאז שוחרר ממאסר - מבצע שליחויות באמצעות הקטנוע וזה מקור פרנסתו, גר עם אמו, שהיא חד הורית ל-6 ילדים, שבעצמה נתמכת ע"י ביטוח לאומי, ועל כן מצבם הכלכלי קשה.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לכבד את הסדר הטיעון, ולא להורות על חילוט, ולהשית קנס ופיצוי בשיעור נמוך.

הנאשם הוסיף כי הוא מביע חרטה על מעשיו, מבקש סליחה, ואינו מתכוון לחזור עליהם. ייעשה את כל המאמצים לשנות דרכיו במהלך המאסר הנוכחי ומבקש עזרה מכל הגורמים הרלוונטיים.

הכרעה

.4

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים בעניינם שמירה על קניינו של הפרט ורכושו, זכות הפרט לביטחון אישי, לצד הגנה על שלום הציבור וביטחונו.

בחינת נסיבות הקשורות לביצוע העבירות מעלה כי הנאשם פעל בתכנון מוקדם, בתחכום, תוך שימוש בכלי פריצה, פטיש וכפפות, ותוך ביצוע תצפיות רבות וממושכות לעבר הבית נשוא הפריצה וסביבתו, באופן לפיו התקדם מעט בכל פעם לעבר פנים הבית, הן על מנת לבדוק אלטרנטיבות להתפרצות, כמו גם את נוכחות בעלי הבית במקום, והן על מנת שיוכל לחזור על עקבותיו במידה וייתפס בכף **(סעיף 40ט(א)(1) לחוק)**:

ביום **2.6.15** נהג הנאשם בקטנוע בהוד השרון, עצר ברחוב דוכיפת, בו מצוי ביתם של המתלוננים, ותצפת לעבר בתי הרחוב.

ביום **3.6.15** שוב נהג הנאשם ברחוב האמור בקטנוע, האט נסיעתו ליד בתי 2,4, ו-6 הסתכל לכל עבר ועזב את המקום.

ביום **4.6.15** בשעה 10:13 רכב הנאשם על הקטנוע ברחוב ונעצר בסמוך לבית המתלוננים, ירד וניגש לתיבת הדואר והחל מחטט בה תוך שהוא מוציא מכתבים, מעיין בהם, ומחזיר לתיבה. לאחר מכן עזב את הרחוב וחזר אליו בשעות 11:47, 12:46 ו-12:48 באותו יום.

ביום **5.6.15** נהג הנאשם ברחוב על הקטנוע, חלף ליד הבית וחצי שעה מאוחר יותר- חזר וחלף על פניו פעם נוספת.

ביום **7.6.15** רכב הנאשם על הקטנוע ברחוב ונעצר מול שביל הכניסה לבית. כעבור כשלוש שעות, חזר הנאשם לרחוב, ירד מהקטנוע ליד הבית ונגע בתיבת הדואר של הבית. כעבור כחצי שעה חזר לרחוב דומם מנוע וניגש לבית. בנסיבות אלה, פתח את שער הכניסה החיצוני.

כעבור כ-20 דקות חזר הנאשם אל הבית, ירד מהקטנוע, ניגש לעבר שביל הכניסה לבית, נכנס לחניית הבית, ולאחר מכן עזב את המקום.

כעבור כשעתיים הגיע לרחוב, חלף מול הבית בנסיעה, כשרכב הבעלים היה בחניית הבית.

ביום **8.6.15** נהג ברחוב וחלף על פני הבית כשהוא מסתכל לעברו.

ביום **9.6.15** נהג הנאשם בקטנוע ברחוב, עצר אותו ירד ממנו והוציא מתוך הארגז של הקטנוע שקית כחולה.

בהמשך נכנס לחצר הבית, התפרץ לתוכו בכך שניפץ את חלון סלון הבית ונכנס לתוכו. הנאשם אף ניסה להחדיר מכשיר אל סורגי הבית כדי להזיזם ממקומם.

לאחר שנכנס לבית - חיטט בארונות, שפך תכולתם, ושבר חלק מקיר חדר בקומת הבית הראשונה.

בהמשך יצא מהבית בעודו אוחז בשקית הכחולה שהכילה פטיש וכפפות.

הגם שלא גנב דבר מהבית, גרם נזק לתכולת הבית, ניפץ חלון, ושבר חלק מקיר (סעיף 40ט(א)(4) לחוק). הנזק שצפוי היה להיגרם היה גדול יותר לו מי מבני הבית היה נוכח במקום, באופן שייתכן והיה מסתיים בפגיעות בגוף או בנפש (ס"ק 3).

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה כי הנאשם כבן 31 בעל עבר פלילי עשיר מאוד, בעיקר בעבירות רכוש, לצד עבירות אלימות ועבירות נגד שוטרים, כשהרשעתו האחרונה הינה משנת 2014 (בגין עבירה משנת 2012), ואף ריצה מאסרים קודמים (סעיף 40יא(11) לחוק).

עוד עולה כי את העבירות נשוא תיק זה ביצע הנאשם כשבועיים לאחר שחרורו ממאסרו האחרון, וזאת כששני מאסרים מותנים ברי הפעלה בגין עבירות רכוש תלויים ועומדים נגדו.

דברים אלה מעידים על כי חרף גילו הצעיר - שמסוכנותו של הנאשם רבה, וכי מדובר בעבריו רצידיביסט משולל כל רסן, שאין מורא הדין עליו.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כל סיבה להקל עמו הקלה נוספת מעבר לכברת הדרך שבאה לקראתו המאשימה בהסדר הטיעון דהיום.

העונש שהתוו הצדדים בהסדר הינו עונש מקל מאוד, נוכח העובדה כי הפעלת המאסרים המותנים בעניינו לבדם - מהווים את חלקו הארי של עונש המאסר המוסכם.

יוער כי העונש המוסכם בהסדר מצוי במתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם, וכיוון שמדובר בעבירה אחת של פריצה, הגם שנעשתה בתכנון מוקדם ובתחכום רב, שבה אף לא נגנב דבר הלכה למעשה - הרי שמדובר בפגיעה ברף הנמוך - בינוני של המתחם.

זאת ועוד, נוכח האמור - הרי שחרטת הנאשם והצער שהביע על מעשיו אינם אלא "מס שפתיים" גרידא, שכן התנהלותו זו מעידה על אדם שבהעדר התערבות טיפולית הולמת- ישוב ויחטא.

העובדה לפיה במהלך השנים לא השכיל הנאשם לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו ע"י בית המשפט, לא השתלב בהליך טיפולי כל שהוא, ושב לסורו ברגע ששוחרר ממאסר - מעידים כי לא הפנים את חומרת מעשיו הלכה

למעשה, וודאי שאין חרטתו- חרטת אמת (סעיף 40א(4) לחוק), כמו גם העובדה כי לא עשה דבר על מנת לפצות את המתלוננים בתיק זה עד כה (סעיף 40א(5) לחוק).

לאור האמור, היה מקום להחמיר בעונשו לאור האינטרס הציבורי, והצורך בהרתעתו האישית, בהתאם לסעיפים 40-ה-40 לחוק.

למעשה הדבר היחידי שנשקל לקולא בעניינו של הנאשם הינה העובדה כי הודה במסגרת הסדר טיעון בתיק רחב היקף, ובכך חסך זמן שיפוטי רב (סעיף 40א(6) לחוק).

סופו של דבר - הסדר הטיעון שבין הצדדים הינו ראוי ומאוזן ברוח תיקון 113 לחוק.

לעניין חילוט הקטנוע - מטרתו של החילוט הינה לפגוע פגיעה עונשית במבצע העבירה מקום בו קיימת זיקה בינו ובין החפץ אשר שימש ביוזעין לצורך ביצוע העבירה, כשאמת המידה לסוגיית החילוט נקבעה בע"פ 4148/92 חוסיין מועד נ' מ"י (לא פורסם, מיום 22.9.1994) כדלקמן-

"אמת המידה היא במהותה ובעוצמתה של הזיקה בין החפץ לבין העבירה ובחומרתה של העבירה, היינו במקרה כגון זה שבפנינו עולה השאלה באיזה מידה שימש הרכב באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו."

בע"פ 1000/15 אשרף אבו אלחווא נ' מדינת ישראל (לא פורסם, מיום 3.7.15) יישם בימ"ש את הקביעה האמורה וקבע-

"בחינת "מהותה ועוצמתה של הזיקה" (ראו ע"פ 4148/92 מועד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.9.1994)) בין הנשק לבין מכוניתו של המערער מלמדת כי חילוטה של המכונית מוצדק, שכן המכונית שימשה רכיב מהותי בביצוע העבירה אשר בלעדיו לא הייתה יכולה העבירה להתבצע"

בעניינו, ניכר כי הקטנוע שימש **רכיב מהותי** בביצוע העבירות ע"י הנאשם הואיל ובאמצעותו ביצע תצפיות בזירת הפשע, מידי יום ביומו ולעיתים - מספר פעמים ביום, תוך שהוא נוסע הלך ושוב על גבי הקטנוע, עוצר, יורד ובודק את הבית ועוזב את המקום, הקטנוע שימש אותו בהגעה לזירה ובהימלטות ממנה, ואף שימש אותו לאחסון אביזרי הפריצה בארגז האחורי.

לא זו בלבד שכל אלה ודאי מעידים על זיקה ישירה בין הקטנוע לביצוע העבירות דנן, אלא שאף מדובר באותו קטנוע בו השתמש הנאשם על מנת לבצע את עבירות הרכוש בהן הורשע בת"פ

31757-02-14 (שלום רמלה) -בו הושתו עליו המאסרים המותנים המופעלים בתיק דנן (!).

הואיל ומטרת החילוט הינה בין היתר למנוע מהעבריין להמשיך ולבצע עבירות באמצעות אותו רכוש (ע"פ 2963/13 מדינת ישראל נ' פלוני (10.02.2014), פסקה 34), אין מנוס מחילוט הקטנוע בנסיבות אלה.

למותר לציין כי כל טענה בדבר היותו של הקטנוע מטה לחמו של הנאשם ומקור פרנסתו, לא תשמע, כמו גם כל טענה בדבר שיעורם של הקנס והפיצוי שיש להטיל עליו, הואיל ולא זו בלבד שלגבי אלה - אין לנאשם אלא להלין על עצמו, בהיותו שב ומבצע עבירות רכוש פעם אחר פעם באמצעות הקטנוע, אלא שממילא - אחת ממטרות החילוט הינה להבטיח תשלומי של הקנס (ראו: ע"פ 2963/13 שלעיל), ועל כן מצוקתו הכלכלית של הנאשם אף מגבירה את הצורך הדחוף שבהטלת החילוט.

לפיכך, יש מקום להורות על חילוט הקטנוע שבבעלות הנאשם.

5. לאור האמור, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 21 חודשי מאסר בפועל.
- ב. הפעלה בחופף של מע"ת בן 12 חודשים ומע"ת בן 6 חודשים שניתנו בת"פ 31757-02-14 (שלום רמלה).
- בסך הכל ירצה הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 9.6.15.
- ג. מאסר מותנה בן 12 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור על כל עבירות רכוש (למעט סע' 413 לחוק).
- ד. קנס ע"ס 1,500 ₪ שישולם עד ליום 1.5.16, או 30 ימי מאסר תמורתו.
- ה. פיצוי למתלוננת אילנה נעמני ע"ס 2,000 ש"ח שישולם עד ליום 1.4.16.
- ו. חילוט הקטנוע מ.ר. 64-015-36 ע"ש הנאשם.

6. בהסכמת הצדדים לענין שני מכשירי טלפון נייד מסוג אייפון שבמוצג - יוחזרו לאמו של הנאשם בכפוף להצגת אישור בעלות מתאים/הצהרה מתאימה.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א טבת תשע"ו, 23 דצמבר 2015, במעמד הנוכחים.